

ROMÂNIA

**CONSILIUL SUPERIOR AL
MAGISTRATURII
PLENUL**

**HOTĂRÂREA nr. 1141
din 27 octombrie 2015**

Prin punctul de vedere al Direcției Legislație, documentare și contencios nr. 21846/2014 a fost supusă analizei Plenului Consiliului Superior al Magistraturii interpretarea dispozițiilor art. 28 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, referitoare la participarea membrilor de drept la ședințele secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii privind încuviințarea percheziției, reținerii, arestării preventive sau arestului la domiciliu a judecătorilor, procurorilor ori magistraților-asistenți.

Potrivit art. 28 alin. (2) din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările ulterioare, „Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, ministrul justiției și procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu au drept de vot în situațiile în care secțiile îndeplinesc rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare, la soluționarea sesizărilor referitoare la buna reputație a judecătorilor și procurorilor și a cererilor privind încuviințarea percheziției, reținerii, arestării preventive sau arestului la domiciliu cu privire la judecători, procurori ori magistrați-asistenți.”

Aceste prevederi legale sunt transpuse în mod corespunzător și în Regulamentul privind organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin

Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 326/2005, cu modificările și completările ulterioare, în cuprinsul art. 13 alin. (6), astfel:

„(6) În situațiile în care secțiile îndeplinesc rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare, la soluționarea sesizărilor referitoare la buna reputație a judecătorilor și procurorilor și a cererilor privind încuviințarea percheziției, reținerii, arestării preventive sau arestului la domiciliu cu privire la judecători, procurori ori magistrați-asistenți, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și ministrul justiției nu au drept de vot.”

Forma actuală a dispozițiilor art. 28 alin. (2) din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările ulterioare, are la bază chiar o propunere de amendament formulată de Consiliul Superior al Magistraturii în procedura parlamentară referitoare la proiectul Legii nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale.

Având în vedere reglementarea existentă la data formulării amendamentului, în conformitate cu care membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii nu aveau drept de vot la ședințele în care secțiile Consiliului îndeplinesc rolul de instanță de judecată în materie disciplinară, Plenul a reținut că aceleași rațiuni sunt incidente și în situația în care magistratul este acuzat de săvârșirea unei infracțiuni pentru care se solicită luarea unei măsuri preventive sau percheziționarea acestuia. În acest sens, s-a avut în vedere faptul că ministrul justiției este reprezentantul executivului, iar sub autoritatea sa sunt procurorii, așadar inclusiv acela care formulează propunerea de încuviințare a măsurii.

Prin comparație, în cazul în care aceeași măsură urmează a se lua față de un parlamentar, nicio altă persoană din afara camerei din care face parte acesta nu poate participa la luarea deciziei, fiind exclusă, în mod evident, participarea reprezentantului altei puteri în stat.

Referitor la procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, s-a reținut că în subordinea acestuia se află procurorul de caz, aspect de natură să afecteze aparența de imparțialitate ce trebuie să caracterizeze desfășurarea acestei proceduri.

Pe de altă parte, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție trebuie să rămână în afara acestei faze preliminare luării măsurii arestării preventive, deoarece, așa cum s-a avut în vedere când s-a reglementat neparticiparea sa la ședințele în care secțiile funcționează ca instanță disciplinară (dat fiind că instanța supremă judecă toate hotărârile date în această materie de către Consiliu), o reglementare similară se justifică și pentru soluționarea cererilor de încuviințare a percheziției, reținerii, arestării preventive sau arestului la domiciliu, întrucât, în toate cazurile, căile de atac exercitate împotriva

1 9 0 9

Consiliul Superior
al Magistraturii

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

încheierilor de arestare a judecătorilor și procurorilor sunt soluționate de către instanța supremă (iar în unele cazuri judecă inclusiv cauza în primă instanță).

Din această perspectivă a asigurării imparțialității, dar și a aparenței de imparțialitate astfel cum a fost interpretată inclusiv în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, concluzia care se desprinde este aceea că la edictarea dispozițiilor legale în discuție s-a avut în vedere lipsa oricărei implicări a membrilor de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii la adoptarea soluțiilor în situațiile în care secțiile îndeplinesc rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare sau soluționează sesizările referitoare la buna reputație a judecătorilor și procurorilor ori cererile privind încuviințarea percheziției, reținerii, arestării preventive sau a arestului la domiciliu cu privire la judecători, procurori sau magistrați asistenți.

Prin urmare, membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii nu pot participa la luarea deciziilor în situațiile enumerate, această interdicție fiind impusă de necesitatea asigurării aparenței de imparțialitate care trebuie să guverneze aceste proceduri și se înscrie în linia preocupării legiuitorului de a evita orice împrejurare de natură a afecta acest principiu sau care ar putea fi interpretată ca un factor de presiune la soluționarea respectivelor cauze de către secțiile Consiliului.

Pe de altă parte, este adevărat că noțiunile „participare/neparticipare” nu sunt echivalente cu „au drept de vot/nu au drept de vot”, dar, în contextul în discuție, interpretarea trebuie să fie în acord cu rațiunile care au determinat adoptarea actualei forme a textului legal, fapt care presupune și observarea finalității acestor prevederi, în sensul avut în vedere chiar de Consiliul Superior al Magistraturii la formularea propunerii de amendament.

Or, tocmai rațiunile care derivă din necesitatea asigurării aparenței de imparțialitate se justifică, în egală măsură, și pentru situația participării la dezbaterile purtate în cadrul ședinței secției cu privire la aceste sesizări, nu doar pentru participarea la luarea deciziilor.

Pentru aceste considerente, Plenul apreciază că interdicția prevăzută la art. 28 alin. (2) din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările ulterioare, vizează atât participarea la luarea deciziei, cât și participarea la dezbaterile purtate în ședința secției corespunzătoare a Consiliului cu privire la aceste sesizări.

De altfel, într-o abordare logică, participarea la ședințele Consiliului Superior al Magistraturii, în calitate de membru al Consiliului, implică în mod cumulativ atât prerogativa de a participa la dezbaterile purtate asupra sesizării, cât și prerogativa de a participa la luarea deciziei.

Cât timp rolul secțiilor Consiliului este de a soluționa prin hotărâre sesizările cu care au fost investite, ar fi lipsită de sens reglementarea posibilității membrilor acestora de a participa doar la dezbateri, fără a avea și posibilitatea de a participa la luarea deciziei.

1 9 0 9

Consiliul Superior
al Magistraturii

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Un alt argument în același sens derivă din împrejurarea că atunci când s-a intenționat să se permită doar participarea la ședințele Consiliului Superior al Magistraturii, fără drept de vot, legiuitorul a statuat expres acest fapt.

Un exemplu în acest sens este art. 25 din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările ulterioare, care prevede că „Președintele României prezidează, fără drept de vot, lucrările Plenului Consiliului Superior al Magistraturii la care participă.”

Nici în această situație însă, ipoteza vizată nu se referă la un membru al Consiliului - cu privire la care se poate reitera ideea că ar fi lipsită de sens și contrară aparenței de imparțialitate, o interdicție care să vizeze doar dreptul de vot, iar nu și participarea la ședință.

Având în vedere argumentele expuse, în temeiul art. 23 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE:

Art. 1 - Prevederile art. 28 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, instituie atât interdicția membrilor de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii de a vota, în situațiile în care secțiile îndeplinesc rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare, la soluționarea sesizărilor referitoare la buna reputație a judecătorilor și procurorilor și a cererilor privind încuviințarea percheziției, reținerii, arestării preventive sau arestului la domiciliu cu privire la judecători, procurori ori magistrați-asistenți, cât și interdicția participării membrilor de drept ai Consiliului la dezbaterile purtate în ședința secției corespunzătoare a Consiliului cu privire la aceste sesizări.

Art. 2 - Prezenta hotărâre se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii.

Data în București, la 27 octombrie 2015.

PRESEDINTE
Judecător Marius Badea Tudose

